

ความทรงอภิัญญา ของผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

คุณยายไม้นุคคลดรรมา
ท่านใช้ความทรงอภิัญญา สร้างวัดพระธรรมกาย

ความทรงอภิญา ของผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

คุณยายไม่ใช่บุคคลธรรมดา
ท่านใช้ความทรงอภิญา
สร้างวัดพระธรรมกาย

สารบัญ

เรื่อง

หน้าที่

● ปฐมเริ่ม	4
● คุณครูไม่ใหญ่เล่าเรื่องคุณยาย	6
● คุณครูไม่ใหญ่เล่าเรื่องที่ในที่	14
● คุณครูไม่เล็กเล่าเรื่องหาทุนในที่	24
● คุณยายระลึกชาติไปดูว่า พระพุทธรูปเจ้าทรงทำอะไร ?	30
● พระไตรปิฎกในตัว	36
● ประวัติศาสตร์การหล่อคุณยาย	40
● คุณยายสอนวิธีปั้นพระ	46
● คุณครูไม่ใหญ่ปั้นคุณยาย	50
● รัตนอุฐิตาตุ	64

สารบัญ

เรื่อง	หน้าที่
● วาระพิเศษในการหล่อรูปเหมือนทองคำ คุณยายขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง	70
● จากพ่อแม่กลายเป็นคนอื่น จากญาติกลายเป็นคนไม่รู้จัก	74
● พิธีสลายร่างคุณยาย	78
● เคยรู้สึกแบบนี้ไหม ?	88
● อานิสงส์การทำบุญด้วยทองคำ จากพระไตรปิฎก	92
● อานิสงส์การหล่อมหาปุษุขนิยาจารย์ ด้วยทองคำ	96
● คำอธิษฐานจิต	100

ປຣູມເຣີມ

หากย้อนหลังไป 40 กว่าปี
 วัดพระธรรมกายวันนั้น ต่างกับวันนี้มาก...
 วันนั้น..เราไม่มีแม่แต่ที่ดิน
 แต่วันนี้..วัดมีเนื้อที่มากถึง 2,000 กว่าไร่
 มีสาขา 131 สาขาทั่วโลก
 มีคนมาวัดล้านกว่าคน
 แต่ใครจะคิดบ้างว่า...
 สิ่งที่ไม่น่าเป็นไปได้เกิดจาก
 หญิงสาวนาร้างบอบบาง วัยเกษียณอายุ
 ที่ไม่รู้หนังสือ
 ถ้าท่านเป็นคนธรรมดา ๆ
 คงไม่มีทางทำสิ่งยิ่งใหญ่เช่นนี้ได้
 แต่เพราะวิชาธรรมกายและความทรงอภิปัญญาของท่าน
 ทำให้ท่านทำได้มากกว่าสิ่งที่มนุษย์ธรรมดา ๆ ทำได้

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

ร.ลิวเฉลิมวงศ์

คุณครูไม่ใหญ่เล่าเรื่องคุณยาย

4 $\frac{1}{\sqrt{2}} \pi \sqrt{2} e$ 4

[illegible]

u r m v u 1155 u r m v u 1/0 n

សិក្ខា ឆ្លើយតប ទៅ បងប្អូន អ្នក គ្រប់ អ្នក ទាំង អស់
អំពី ការ ប្រើប្រាស់ ប្រព័ន្ធ ប្រតិបត្តិការ

๔ ๑๔๒๑/๒๕๐๕ - "

[illegible]

21. 21

แม้คุณยายไม่มีความรู้ทางโลก อ่านหนังสือไม่ออก และเขียนหนังสือไม่ได้ แต่ใครจะเชื่อว่าท่านสามารถสอนทุกคนในโลกได้ หลวงพ่อเห็นทุกคนที่มากราบท่าน ถามกัน แต่เรื่องนรกมีไหม สวรรค์มีไหม ช่วยเอาบุญไปให้พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ได้ไหม ซึ่งความรู้เหล่านี้ไม่มีสอนกันทางโลก ไม่ว่าผู้ที่มาพบท่านจะจบปริญญาสาขาใดก็ตาม ถ้ายังไม่มี ความรู้อย่างที่คุณยายรู้ ท่านก็สอนเขาได้ โดยตอบอย่าง ไม่ติดขัด คำถามที่ทำให้ผู้เขี้ยวชาญทางโลกต้องถึงทางตัน แต่ผู้ที่ไม่รู้หนังสืออย่างคุณยายสามารถตอบได้ทั้งหมด แม้วุฒิการศึกษาของท่านจะต่ำ แต่ภูมิธรรมของท่านสูงส่ง ท่านสามารถตอบได้ทั้งเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ทั้งภพภูมิมนุษย์และในปรโลก เวลาตอบท่านจะตอบอย่างสบาย ๆ พูดถึงแต่เรื่องบาปบุญ คุณโทษ นรก สวรรค์ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยายของใครเสียชีวิต ก็ไปหาท่าน ท่านก็ช่วยไปค้นข้อมูลมาให้ เพราะลูกหลานอยากจะสื่อสารไปถึง แต่ไม่รู้จะใช้วิธีการใด จึงต้องมาพึ่งคุณยาย ซึ่งท่านสามารถทำได้

หากคุณยายยังมีชีวิตอยู่ เราจะได้ยินได้ฟังเรื่องราวดี ๆ จากท่าน นับตั้งแต่การอบรมสั่งสอนเรื่องข้อวัตรปฏิบัติ การถ่ายทอดคุณธรรม หรือเรื่องราวเกี่ยวกับวิชาธรรมกาย ซึ่งมาจากคุณวิเศษภายในตัวท่าน แต่ท่านไม่เคยพูดเลยว่าท่านมีคุณวิเศษเหนือผู้อื่น กล่าวแต่เพียงว่าใคร

ก็ตามที่เข้าถึงวิชาธรรมกายแล้ว ก็จะทำให้เช่นนี้ เพราะพระธรรมกายมีอยู่แล้วในตัวของคน เมื่อเข้าถึงแล้วก็ไปนรก ไปสวรรค์ ไปนิพพานได้เป็นปกติ คำบอกกล่าวของคุณยายที่ว่า “นรกมี สวรรค์มี ไปนรก สวรรค์ได้ไปมาแล้ว” จึงเป็นสิ่งที่ช่วยตอกย้ำความเชื่อมั่น ในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้กับทุกคน จนกระทั่ง มีความตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

ผู้คนบนโลกนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีใครทราบแน่ชัดว่า นรก สวรรค์มีอยู่จริงหรือไม่ ถ้ามีบุคคลใดมายืนยันว่า นรกมีจริง สวรรค์มีจริง แล้วสั่งสอนแนะนำจนกระทั่ง เห็น สามารถพิสูจน์ด้วยตนเองได้ โลกก็จะตื่นตัว ในการประพฤติปฏิบัติธรรม และการสร้างกุศล เพราะ เชื่อในเรื่องบุญบาป เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ เมื่อเกิดความเชื่อ ที่ถูกต้องแล้ว ศีลธรรมก็จะหวนกลับคืนมาสู่โลกอีกครั้ง เพราะฉะนั้นการที่คุณยายเป็นผู้ให้คำยืนยันว่า นรกสวรรค์ มีจริง จึงเป็นจุดสำคัญที่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้

หลวงพ่อกำลังจะใช้คำว่า “คุณยายอาจารย์เป็น บุคคลมหัศจรรย์ของโลก” ผู้ใดก็ตามที่มีโอกาสได้ทำบุญ กับคุณยายนั้น ถือว่าไม่ธรรมดา เพราะท่านเข้าถึง พระธรรมกายภายในตัวที่ซ่อนอยู่ภายในอย่างมากมาย ท่านบวชหลายชั้น แม้นอกท่านจะมีเรือนกายเป็นผู้หญิง

ครองเพศเป็นอุบาสิกาแม่ชี แต่ภายในของท่านเป็นพระ ท่านจึงได้ชื่อว่าบวชข้างในหลายชั้นนับไม่ถ้วน ดังนั้น การทำบุญกับท่านจึงเท่ากับเป็นการเชื่อมสายบุญกับ พระธรรมกายนับพระองค์ไม่ถ้วนที่ซ่อนอยู่ภายในตัว ท่าน เมื่อทำบุญแล้ว พระธรรมกายนับพระองค์ไม่ถ้วน ก็จะส่งกระแสบุญผ่านมายังศูนย์กลางกายของคุณยาย แล้วส่งต่อมายังศูนย์กลางกายของผู้ที่ทำบุญกับท่าน

บางคนอาจสงสัยว่า ทำไมทำบุญกับหลวงปู่ วัดปากน้ำและคุณยายจึงได้บุญมาก แม้จะทำเพียงเล็กน้อย ก็ตาม สาเหตุของการได้ผลบุญต่างจากทั่ว ๆ ไป ก็เพราะ ท่านเป็นเนื่อนาบุญอันประเสริฐ มีมโนปณิธานอันสูงส่งและ ได้บำเพ็ญตนเพื่อบรรลุมโนปณิธานนั้นมาอย่างยาวนาน นับภพนับชาติไม่ถ้วนแล้ว เพื่อที่จะขจัดต้นเหตุของกิเลส อาสวะให้หมดสิ้น การบูชาหรือทำบุญกับบุคคลมหัศจรรย์ ยิ่งท่านจึงก่อให้เกิดอานิสงส์ผลบุญที่น่าอัศจรรย์ด้วย

ไม่ว่าท่านจะมีชีวิตอยู่หรือละจากโลกนี้ไปแล้ว หากเรามีจิตเลื่อมใสทำบุญบูชาท่าน ย่อมได้ผลบุญ มากไม่แตกต่างกัน สาเหตุที่ทำบุญกับคุณยายแล้วได้ บุญมาก เพราะท่านเป็นที่รวมของผู้บริสุทธิ์ ผู้รู้ ผู้มี อานุภาพภายใน

คุณยายมีหน้าที่ทำวิชาธรรมกายเพื่อปราบพญามาร
 กายมนุษย์ของท่านเป็นประจักษ์ฐานทัพบารองรับ
 พระธรรมกายนับพระองค์ไม่ถ้วน เป็นประจักษ์ดัง
 พระเจดีย์ พระเจดีย์ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระรัตนตรัย
 กายท่านจึงเป็นที่รองรับวิชาธรรมกายตลอดเวลา ซึ่ง
 พระธรรมกายแต่ละพระองค์ก็เป็นแหล่งแห่งความบริสุทธิ์
 แหล่งแห่งบุญและอานุภาพอันไม่มีประมาณ คือ ไร่ขอบเขต
 สมบูรณ์เพียบพร้อมด้วยวิชา 3 อภิญญา 6 และจรณะ 15
 เป็นต้น ดังที่เราเคยได้ยินว่า “อัปมาโน พุทธโธ” คือ
 พระพุทธเจ้ามีอานุภาพไม่มีประมาณ ไร่ขอบเขต และไม่สามารถ
 กำหนดได้ว่าท่านมีอานุภาพเพียงใด พระพุทธเจ้า
 พระองค์หนึ่ง ก็มีพระธรรมกายอยู่องค์หนึ่ง ซึ่งเรียกว่า
 กายธรรมอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าเป็นพระสาวก
 ก็เรียกว่า กายธรรมอรหัตผล ถ้าเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า
 ก็เรียกว่า กายธรรมพระปัจเจกพุทธเจ้า กายธรรมแต่ละ
 กายมีรูปร่างหน้าตาเหมือนกัน ที่ล้วนอยู่ในอิริยาบถสงบนิ่ง
 สง่างาม นั่งขัดสมาธิเจริญภาวนา เข้านิโรธสมาบัติอยู่บน
 แผ่นผาน แตกต่างกันด้วยขนาดและรัศมี ตามกำลัง
 บารมีที่สั่งสมมาเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้เอง คุณยายจึงมีความบริสุทธิ์บริบูรณ์
 อัดแน่นอยู่ภายในตัว สามารถทำภารกิจในการปราบ
 พญามาร และช่วยเหลือแก้ไขทุกข์ภัยให้กับมวลมนุษย์ได้

แม้ท่านจะละจากกายมนุษย์ไปแล้ว แต่ท่านก็ยังคงทำหน้าที่ต่อไปด้วยรูปกายใหม่อันเป็นทิพย์ ที่รองรับพระธรรมกายนับพระองค์ไม่ถ้วนเช่นกัน

ปกติแล้วหากใครได้ทำบุญกับพระพุทธเจ้าหรือพระปัจเจกพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ก็จะได้บุญเป็นอสงไขยอัปมาณัง หมายความว่า บุญจะส่งผลให้มีความสุขและความสำเร็จในชีวิตตลอดกาลยาวนาน นับตั้งแต่เป็นปุถุชนจนกระทั่งบรรลुธรรมเป็นพระอริยเจ้า ผู้ใดก็ตามที่ทำบุญกับคุณยาย จึงได้ชื่อว่า ทำบุญกับพระธรรมกายนับพระองค์ไม่ถ้วนที่ซ่อนอยู่ภายในตัวท่าน

ไม่ว่าท่านจะมีชีวิตอยู่
หรือจะจากโลกนี้ไปแล้ว
หากเรามีจิตเลื่อมใส
ทำบุญบูชาท่าน
ย่อมได้ผลบุญมาก
ไม่แตกต่างกัน

คุณครูไม่ใหญ่เล่าเรื่องที่ในที่

พอหลวงพ่อบวชปุ๊บ ก็เป็นว่าที่สมภารเลย คือ รุ่งขึ้น ก็คิดจะสร้างวัด ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีแผ่นดินที่จะรองรับ หลวงพ่อ คิดไว้ว่าต้องมีที่ดินสัก 200 ไร่ แต่ไม่ทราบว่าจะหาได้จากไหน จึงบอกกับคุณยาย ซึ่งท่านก็ถามเรียบ ๆ เพราะ อัยยาศัยท่านจะเรียบง่าย ท่านถามหลวงพ่อในขณะที่นั่งปฏิบัติธรรมด้วยกันว่า “ท่านจะเอาที่แบบไหน” ก็เรียนท่านว่า “อยากได้ที่ติดน้ำ ไปมาสะดวก เนื้อที่ 200 ไร่ แล้วที่สำคัญ คือ ฟรี เพราะเราไม่มีเงิน” ท่านรับคำอย่างสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่า “ค่ะ” ท่านพูดอยู่คำเดียวแล้วก็นั่งหลับตาทำสมาธิเพื่อหาที่ในที โดยนั่งเฝ้า ๆ เฝ้า ๆ ห่างจากหลวงพ่อสักประมาณ 2 เมตร

จากนั้นคุณยายท่านก็เซตโปรแกรมเลย เอาที่ดินน้ำ 200 ไร่ ไปมาสะดวก ฟรี ซึ่งคุณยายท่านเห็นในที่ว่า ที่ติดน้ำติดถนน ไปมาหาสู่สะดวก ไม่ไกลไม่ไกลจากกรุงเทพฯ

แต่ช่วงนั้น มีคนเขามาบอกท่านว่ามีที่ดิน 19 ไร่ เขาจะเอามาขาย อยู่ที่จังหวัดปทุมธานี แล้วก็พยายามไปอ้อน ๆ ให้ท่านไปดู ท่านก็ไป ทั้ง ๆ ที่ท่านก็รู้อยู่แล้วว่า ไม่ใช่ แต่ท่านไม่อยากจะขัดใจ คือ ว่าไงว่าตามกัน

พอชวนกันไปดู คุณยายเดินนำหน้าเลย นอกนั้นหนุ่ม ๆ ทั้งนั้นเดินตามหลัง คุณยายท่านเดินไปเหงื่อไหลไคลย้อย บอกโอ้ยเหนื่อยขนาดนี้ ไปมาไม่สะดวก ไม่ใช่หรอก ไม่ใช่ตามผัว เพราะในผัวต้องได้ฟรี ถ้าขายผิดสูตรแล้ว ตามผัวต้องเป็นทองนา ติดน้ำ ไกล่ถนน ไปมาสะดวก อันนี้ไม่ใช่

ต่อมาก็ได้ข่าวว่ามีที่ 200 ไร่ ที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี หลังจากที่ดินหลวงพอบวชได้ 2 เดือน ซึ่งเจ้าของที่ดินชื่อ **คุณหญิงประหยัด แพทยพงศาวิสุทธาธิปัตติ** โดย **คุณถวิล วัติรางกุล** นำเรื่องมาราบเรียนคุณยาย เพราะท่านรู้จักคุ้นเคยกับ **คุณวรณี สุนทรเวช** ซึ่งเป็นลูกสาวของคุณหญิงประหยัด เศรษฐินีซึ่งมีที่ดินจำนวนมาก จากนั้นจึงนัดหมายกันว่าจะไปพบท่านเพื่อขอซื้อที่แปลงนี้

เมื่อถึงวันนัดหมาย ตัวแทนของหมู่คณะเรา นำโดย คุณถวิลและหลวงพ่อดัตตชีโว (ขณะนั้นยังไม่ได้บวช) ได้เดินทางไปยังบ้านของคุณหญิงประหยัด อันที่จริงตั้งใจว่าจะขอรับบริจาคที่ดินนี้ แต่ถ้าท่านไม่ให้ก็จะขอซื้อแทน แต่วันนั้น..เราไม่ทราบมาก่อนเลยว่า เป็นวันคล้ายวันเกิดของคุณหญิงประหยัดพอดี เมื่อไปถึงท่านก็ยิ้มให้ เพราะนึกว่ามางานวันเกิด ท่านถามพวกเรามาทำไม ก็ตอบไปว่า เห็นท่านมีที่ดินอยู่แปลงหนึ่ง เลยรังสิดไปไม่มากนัก จึงอยากจะขอซื้อเพื่อสร้างวัด พุดดังนี้แล้ว ทั้งคุณหญิงประหยัดและอาจารย์วรณก็นั่งนิ่งเงียบไปพักหนึ่ง แต่สำหรับหมู่คณะของเราแล้วช่างเป็นเวลาอันยาวนาน เพราะไม่รู้ว่าท่านจะตอบปฏิเสธหรือตกลง หรือว่าจะไล่เราออกจากบ้านก็ไม่อาจทราบได้

ในที่สุดท่านก็เอ่ยปากบอกว่า “ไม่ขาย” ทำให้ทุกคนหัวใจแทบสลาย เพราะระดับคบหาคืออย่างท่านบอกว่าไม่ขาย แล้วเราจะทำอย่างไรกันต่อไป คุณหญิงยิ้มแล้วพูดต่อว่า “ฉันจะยกให้ฟรี” วันนั้นทีมงานของเรากลับมาเล่าให้ฟังว่า หัวใจเต้นระรัวเมื่อเจ้าของที่เปรยว่าฉันไม่ขาย แต่ฉันจะยกให้ ความปิติยินดีก็บังเกิดขึ้นแก่หมู่คณะของเรา

เมื่อหลวงพ่อดัตตชีโวมาดูที่ดินเป็นครั้งแรก ก็เป็นการเห็นพร้อม ๆ กันกับท่านเจ้าของที่ดินซึ่งเดินทางมาพร้อมกับ

หลวงพ่อก็กล่าวคำถวายผืนแผ่นดินที่ตัวท่านเองก็ไม่เคยเห็นมาก่อน เพราะท่านมีที่ดินมากมาย เมื่อมาถึงแล้วท่านก็ถามกับนายกองนาว่า **“ที่ฉันอยู่ตรงไหน”** เพราะมีที่ดินหลายแห่งจนไม่รู้ว่าจะแปลงนี้อยู่ตรงไหนแน่ นายกองนาก็พาท่านมาดูว่าที่ของท่านอยู่ตรงนี้ เป็นผืนที่ดิน 200 ไร่ เมื่อคุณหญิงทำพิธีถวายที่ดินแล้ว เราจึงเริ่มลงมือสร้างวัดกัน แต่เนื่องจากที่ดินถูกเวนคืนไป 4 ไร่ จึงเหลือเพียง 196 ไร่ ซึ่งติดน้ำทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ทั้งฝั่งคลองสามและคลองแอล

สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้หลวงพ่อกับหมู่คณะทั้งในความสามารของคุณยาย ไม่ทราบว่ท่านทำได้อย่างไร วันหล้งหลวงพ่อก็จึงมาถามท่านว่ **“ยาย... ยาย ทำไฉนนะ”** ท่านตอบว่ **“ยายก็ทำเฉย ๆ นั่งนิ่ง ๆ เฉย ๆ แล้วยายก็ดูว่ใครเป็นเจ้าของบุญ”** หลวงพ่อก็ชอบใจวิธีของท่านมาก เพียงแค่นั่งเฉย ๆ แล้วตรวจดูว่ใครเป็นเจ้าของบุญ รู้สึกอยากทำเป็นบ้าง คุณยายเฉลยว่ เวลาจะสร้างวัด ท่านก็ใช้วิธี **“ดูเฉย ๆ ดูไปเรื่อย ๆ เอามนุษย์ทั้งหลายมารวมกัน แล้วก็ตั้งผังลงไป ยายทำจนชำนาญแล้ว”** แสดงว่คุณยายชำนาญในการหาผู้มีบุญมาก แล้วท่านก็ตั้งผังเหมือนการเซตโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยทำทั้งวันทั้งคืนให้แน่นหนา นี่เป็นส่วนหนึ่งซึ่งถือเป็นผลงานของคุณยายโดยแท้

หลวงพ่oprทับใจมากที่คุณยายสามารถสร้างวัด
พระธรรมกายได้ใหญ่โตถึงเพียงนี้ โดยเริ่มต้นจากไม่มีอะไร
เลย และท่านเองก็อ่านหนังสือไม่ออกเขียนไม่ได้ รู้สึกทึ่งว่า
ทำไมท่านจึงกล้าคิดกล้าทำ แต่ในความจริงแล้วท่านไม่ต้อง
ใช้ความกล้าอะไรเลย เพียงแต่นั่งนิ่ง ๆ เงียบ ๆ เฉย ๆ แค
่ถามหลวงพ่อว่าจะเอาอย่างไรแล้วก็ทำตามนั้นเอง

**ดูเฉย ๆ
ดูไปเรื่อย ๆ
เอามนุษย์ทั้งหลาย
มารวมกัน แล้วก็ตั้งผังลงไป
ยายทำจนชำนาญแล้ว**

คุณครูไม่เล็กเล่าเรื่องหาทุนในที่

វង្សាវតារ

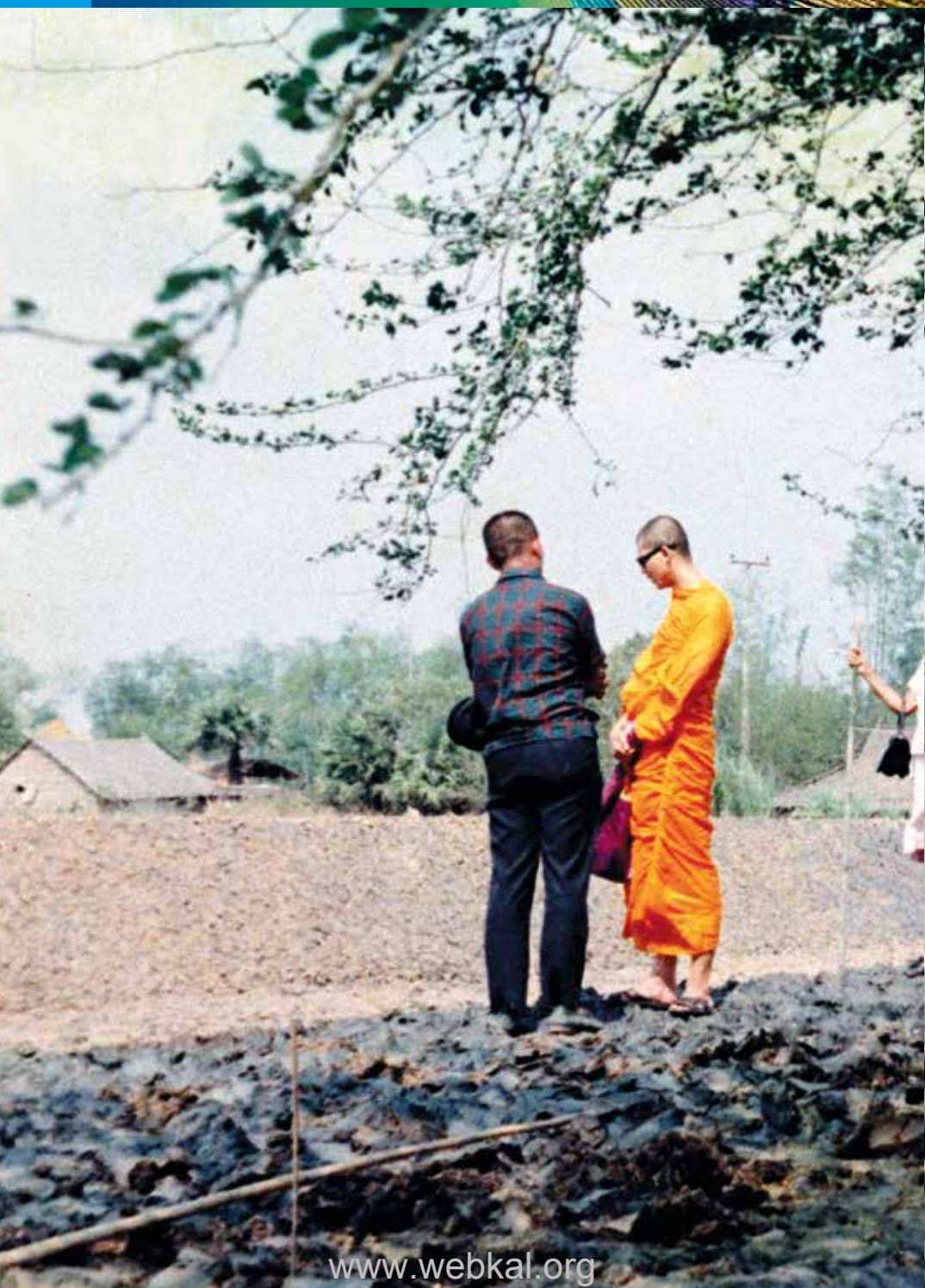
ឈរទឹកក្រវែល	ទន្ធម៌ឈាម
ចូរ គំរូម្នាក់ម្នាក់ឈាម	ដំណើរ
ក្រវែល វិចិត្រ ឈ្មោះ ឈ្មោះ ឈាម	ក្រវែល ឈាម
ក្រវែល ឈាម ឈាម	ក្រវែល ឈាម

ឈ្មោះ ឈាម ឈាម	ឈាម
ឈាម ឈាម ឈាម	ឈាម
ឈាម ឈាម ឈាម	ឈាម
ឈាម ឈាម ឈាម	ឈាម

ឈាម ឈាម ឈាម	ឈាម
ឈាម ឈាម ឈាម	ឈាម
ឈាម ឈាម ឈាម	ឈាម
ឈាម ឈាម ឈាម	ឈាម

ក្រវែល ឈាម

ក្រវែល ឈាម

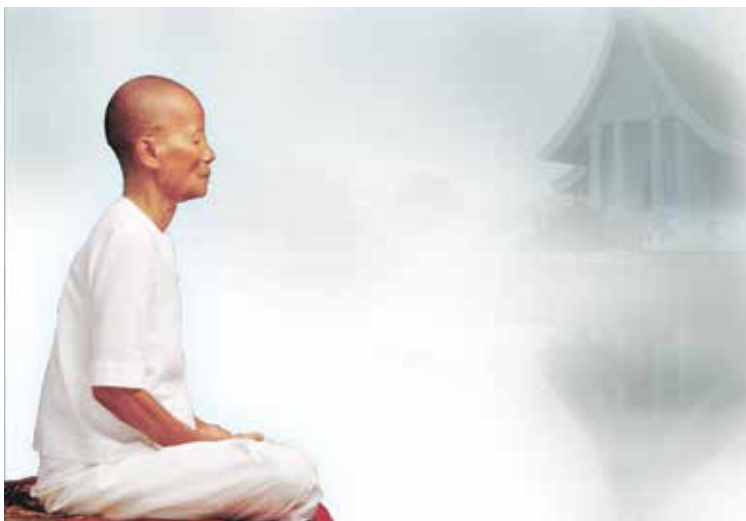

คราวหนึ่ง หลังจากเริ่มสร้างวัดใหม่ ๆ ชาดเงินไปถึง 20,000 บาทเศษ ซึ่งนับว่ามากในสมัยนั้น กำหนดจะต้องนำไปจ่ายในวันรุ่งขึ้น อาตมาถามคุณยายว่ามีเงินเท่าไร คุณยายตอบว่ามีเงินอยู่พียงกว่าบาท อาตมากระวนกระวายใจมาก แต่คุณยายบอกว่า

“ไปนั่งสมาธิก่อนเถอะ ยายอธิษฐานขอเงินจากพระพุทธเจ้าได้แล้ว”

อาตมาตามคุณยายขึ้นไปนั่งสมาธิ แต่ทำใจให้หยุดนิ่งไม่ค่อยได้ เพราะกังวลเรื่องเงินมาก วันนั้นคุณยายนำนั่งสมาธินานตั้งแต่ 6 โมงเย็นถึง 3 ทุ่ม พอออกจากสมาธิแล้ว อาตมาก็รำพันต่อว่า **“ถ้าพรุ่งนี้ไม่มีเงินจ่ายค่าแรงคนงานเป็นค่าจ้างชุดคันคู คงเกิดเรื่องแน่”** แต่คุณยายยืนยันว่า ท่านเห็นในสมาธิ

อาตมาไม่รู้จะทำอย่างไร จึงลาคุณยายกลับมาที่วัดนัดว่าพรุ่งนี้จะมารับเงิน พอเปิดประตูก็พบผู้ชายคนหนึ่งนั่งอยู่ที่บันไดหน้าบ้าน ชักถามได้ความว่า พ่อของเขาสั่งไว้

ก่อนตายว่าให้นำเงินมาทำบุญที่นี้ 30,000 บาท เขามารอ
ตั้งแต่หนึ่งทุ่ม แต่เข้ามาไม่ได้ เพราะเราปิดประตูแล้วขึ้นไป
นั่งสมาธิอยู่ชั้นบนกันทั้งหมด

**ญาณทัสสนะของคุณยายไม่คลาดเคลื่อนเลย
เงินที่คุณยายเห็นปรากฏทั้งในสมาธิและนอกสมาธิ
ตามแรงอธิษฐานของท่านจริง ๆ**

คุณยายระลึกชาติไปคิดว่า
พระพุทธเจ้าทรงทำอะไร ?

คุณยายไม่รู้หนังสือ อ่านหนังสือไม่ออก แต่คุณยายอ่านหนังสือเล่มที่ยากที่สุดในโลกออก คือ อ่านความรู้สึกนึกคิดของคนได้ทะลุปรุโปร่ง ขณะที่คุณยายคุยกับใคร ท่านสามารถรู้ว่าเขาพูดจริงหรือไม่จริง อีกทั้งยังรู้เรื่องราวในอดีตชาติของเขาย่างแจ่มแจ้งด้วยญาณทัศนะของท่าน

ด้วยเหตุนี้ แม้ท่านไม่ได้จับอะไรมาเลย แต่ความรู้ของท่านไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแขนงใดแขนงหนึ่ง ซึ่งความรู้เช่นนี้เอง ทำให้ท่านเป็นที่เคารพนับถือของลูกศิษย์ทุกระดับการศึกษา ที่มาขอบารมีให้ท่านช่วยอยู่บ่อย ๆ อย่างที่หลวงพ่อตัดศีรษะท่านเล่าให้ฟังว่า

วันหนึ่งคุณยายนั่งถอนหญ้าอยู่ในวัด ถอนไปเรื่อย ๆ อดมาจึงเข้าไปถามท่านว่า “ยาย..นิกอะไรอยู่หรือ ?”

คุณยายตอบว่า “ยายถอนหญ้าไปก็ระลึกชาติติดถอยหลังไปเรื่อย ๆ ไปดูว่าพระพุทธเจ้าในอดีตกว่าจะมาเป็นพระพุทธเจ้าได้ ทรงสร้างบุญอะไรมา มีขั้นตอนอย่างไร ยายอ่านหนังสือไม่ออก อ่านพระไตรปิฎกไม่ได้เลย จึงต้องใช้วิธีนี้ ระลึกชาติถอยหลังไปดูว่าพระอรหันต์ต่าง ๆ สร้างบุญอย่างไร จึงมาเป็นพระอรหันต์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทรงสร้างบุญอย่างไร หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านสอนให้ ก็ทำตามเรื่อย ๆ”

สิ่งนี้เองแสดงให้เห็นว่า แหล่งความรู้ของคุณยายมีมากกว่าในตำราทุกเล่มในโลกมารวมกันเสียอีก ซึ่งการทำอย่างนี้ ก็ไม่ใช่ใครจะทำอย่างท่านได้ง่าย ๆ

คิดดูเถอะ ลองให้ใครสักคนนั่งสมาธิให้เจิ่ง ๆ ในห้องที่ไม่มีใครรบกวนเลย บางทีนั่งมาตั้งนาน ยังระลึกชาติไม่ได้เลย แต่นี่ขนาดคุณยายไม่ได้อยู่ในท่านั่งสมาธิหลับตาก็ยังระลึกชาติได้ ซึ่งในทุกอิริยาบถของท่านสามารถทำอย่างนี้ได้เป็นปกติ

มากไปกว่านั้น การระลึกชาติของท่านไม่ได้ระลึกแค่ชาติสองชาติ แต่ระลึกได้เป็นอสงไขย เป็นกัป ๆ อย่างไม่มีประมาณ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความทรงอภิญญาที่เหนือมนุษย์ธรรมดาของท่าน ที่ทำให้ท่านเข้าใจคน รู้เท่าทันกิเลส รู้ทุกศาสตร์ ที่นำมาใช้สร้างวัดพระธรรมกายจนสำเร็จดังเช่นปัจจุบัน

คุณยาย
ไม่ได้อยู่ใน
ทำนองสมาธิหลับตา
ก็ยังสามารถใช้ได้
ซึ่งในทุกอิริยาบถของท่าน
สามารถทำอย่างนี้
ได้เป็นปกติ

พระไตรปิฎกในตัว

โดย : พระครูสังฆรักษ์รังสฤษดิ์
อิทธิจินตโก

เรื่องนี้ คุณยายท่านได้มาเล่าให้อาตมาฟัง แม้คุณยาย จะไม่ได้อ่านพระไตรปิฎก เพราะท่านอ่านหนังสือไม่ออก แต่ ท่านรู้ได้มากกว่าสิ่งที่กล่าวไว้ในพระไตรปิฎกเสียอีก

อย่างมีอยู่วันหนึ่ง หลวงพ่อทัตตชีโวเข้าไปถาม คุณยายว่า

“พระได้อ่านเรื่องพระองค์คูลีมาหลายเที่ยว ตอนที่ องค์คูลีมายังไม่บวช ได้ไปอยู่กับอาจารย์ทศปาโมกข์ ซึ่ง แรก ๆ อาจารย์ทศปาโมกข์ก็รักองค์คูลีมามาก รักอย่าง กับลูก แต่ต่อมา ทำไมนะยาย อาจารย์ทศปาโมกข์ไปเจอ ศิษย์สอพลอเป่าหูเข้านิดหนึ่ง ความรักนั้นเปลี่ยนไปเป็น ความชัง จากคนที่เคยคิดจะให้ กลายเป็นคนที่คิดจะฆ่า สองคนนี้มีเหตุในอดีตกันมาอย่างไร”

จากนั้นคุณยายท่านบอกว่า

“เดี๋ยวขอเวลาไปตรวจดูก่อน พรุ่งนี้เย็น ๆ หลวงพ่อทัตตชีโวค่อยมาเอาคำตอบนะ”

ซึ่งในขณะที่คุณยายทำงานปลูกต้นไม้ไป คุณยายก็
คันธรรมะไป ระลึกชาติไปเรื่อย คั่นไปเรื่อย กลางคืนคุณยาย
ก็นั่งเข้าที่ไปคันดูเรื่องนี้ จนวันรุ่งขึ้นคุณยายก็มาให้คำตอบ
กับหลวงพ่อตัตตชีโว

จากนั้นก็มาเล่าให้อาตมาฟังอีกว่า

“คน 2 คนนี้ละ คือ องค์อุลิตกับอาจารย์
ทิตาปาโมกข์สองคนนี่เขาเคยเกิดร่วมกันมาหลายชาติ เคย
สร้างบุญร่วมกันมากก็มาก เคยสร้างบาปผูกเวรร่วมกันมาก
ก็มาก พอถือกบฏเปิด คนทั้งสองก็รักใคร่เคารพกันดี พอหมด
ถือกบฏ ถือกบฏเกิดขึ้น ความรักก็เปลี่ยนเป็นความชัง
สมบัติก็เปลี่ยนเป็นวิบัติ แล้วก็วางแผน วางอุบาย หลอกไป
ให้คนอื่นฆ่า โดยใช้ฝีมือของมนุษย์เป็นอุบาย ผลัดกันทำ
อย่างนี้มาหลายชาติแล้ว แต่โชคดีชาติสุดท้ายมาเจอ
พระพุทธเจ้าเทศน์โปรดซะก่อน มิฉะนั้นก็ยังคงผลัดกัน
หลอกไปฆ่า จนกว่าจะคลายความผูกเวรกัน”

เรื่องธรรมะที่คุณยายค้นมาสอนพวกเรา ท่านจะบอก
 ผ่านมาทางหลวงพ่อทัตตชีโว หลวงพ่อทัตตชีโวก็มีคำถาม
 ไปถามคุณยายหลาย ๆ เรื่องเกี่ยวกับในพระไตรปิฎก แล้ว
 ท่านก็เอามาประมวลกับการอ่านของท่าน จากหนังสือเล่ม
 นั้นเล่มนี้ก็มาเป็นตำรับตำราในพระพุทธานุศาสนาน่าอ่าน
 หลายเล่มจนปัจจุบัน ซึ่งความละเอียด ความลึกซึ้งในธรรมะ
 จากตำรับตำรานั้น ได้มาจากหลวงพ่อรัญมชโยและ
 คุณยาย คุณยายแม้ไม่รู้หนังสือ อ่านหนังสือไม่ได้ แต่ท่าน
 ค้นมาจากในตัว ตามหลักวิธีที่ฝึกมาจากหลวงปู่
 วัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี เอามาตอบหลวงพ่อทัตตชีโว
 ได้ แล้วต้องการให้หลวงพ่อทัตตชีโวนำธรรมะมาเทศน์สอน
 ญาติโยม ให้ลูกหลานได้ศึกษาหาความรู้ หาความจริง
 เพื่อจะใช้ในการประพฤติปฏิบัติธรรมต่อไป

ประวัติศาสตร์การหล่อคุณยาย

โดย : พระครูสังฆรักษ์รังสฤษฎ์
อิทธิจินตโก

ย้อนไปในช่วงที่คุณยายท่านอายุ 84 ปี ประมาณ ปี พ.ศ. 2535 ช่วงนั้นหลวงพ่ometตาให้อาจารย์จาก มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ชนะแชมป์เหรียญทองมาปั้น รูปเหมือนคุณยายเพื่อเอามาเป็นแบบหล่อ ด้วยเหตุนี้ คุณยายก็เลยมาบอกหลวงพี่ว่า

“พระหมุ ยายจะเล่าอะไรให้ฟัง หลวงพ่อท่านให้ช่างเขามาปั้นรูปยาย โดยกะว่าเมื่อยายละโลกแล้วจะสร้างวิหารยายไว้ที่เกาะกลางน้ำหลังโบสถ์ แล้วเอารูปหล่อยายตั้งไว้ที่นั่น”

จากนั้นคุณยายก็ถามหลวงพี่ว่า “พระหมุ ๆ ท่านหล่อให้ยายได้ไหม ยายไม่ยากให้ช่างที่ไหนหล่อให้ยาย ยายอยากให้ท่านແละหล่อให้ยาย”

พอหลวงพี่ฟังเสร็จก็บอกคุณยายไปว่า “พระรู้แต่วิชาหล่อเรซิน หล่อไฟเบอร์กลาส แต่การหล่อโลหะนี้ยังไม่เคยลองเลยนะยาย” พอหลวงพี่แสดงความไม่มั่นใจอย่างนี้ ท่านรีบให้กำลังใจทันทีว่า “เอาน่าท่าน ลองไปทำค่อย ๆ เรียน ค่อย ๆ ศึกษาไป เดียวก็ทำเป็น ถ้าท่านฝึกอันนี้ให้ได้ เดียวจะได้บุญใหญ่” จากประโยคนี้เอง ทำให้หลวงพี่สะกิดใจว่า จะได้บุญใหญ่อะไรในอนาคตตรี แต่ก็ไม่ได้ถามท่านกลับ

จากนั้นท่านก็พูดต่อว่า “มันไม่ยากหรอก ความรู้ทั้งหลายมันอยู่ในท้องเรานี้แหละ ทำใจนิ่ง ๆ เดียวก็รู้ไม่เข้าใจอะไร ก็ไปถามผู้รู้เขา เดียวยายจะนั่งเข้าที่หาคนมาสอนให้” อีกทั้งท่านยังให้กำลังใจเพิ่มเติมอีกว่า “ท่านลองคิดดูสิ เหล็กทั้งชิ้นใหญ่ ๆ เขายังทำเป็นเรือ

ลอยน้ำข้ามทะเลข้ามมหาสมุทรได้ โลหะหนัก ๆ เขายังเอาไปทำเป็นเครื่องบินบินไปในอากาศได้ เรื่องนี้เรื่องเล็ก ยายสร้างวัดมายากกว่านี้อีก หนังสือก็ไม่ได้เรียน สร้างมาตั้งแต่ยังไม่มีที่ดินเลยสักนิด ยากกว่าเยอะ เพราะฉะนั้นท่านค่อย ๆ ศึกษาไปนะ ถ้าติดขัดอะไรนึกถึงยาย เดี่ยวยายจะช่วย ค่อย ๆ ศึกษาไปลองทำดู ผิดบ้างถูกบ้าง เดี่ยวก็ได้ นำ สู่เท้ายังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง สองขาได้เด่มันก็มีชวนเซไปบ้างละนะ ค่อย ๆ แกะไขเอา เดี่ยวก็สำเร็จ เชื่อยายเถอะ”

และนับจากวันนั้น หลวงพี่ก็ศึกษาและทดลองงานด้านการหล่อโลหะมาเรื่อย จนกระทั่งถึง **วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541** หลวงพ่อก็จัดให้มีพิธีหล่อคุณยายด้วยทองคำกันที่ลานหน้าโบสถ์จริง ๆ ซึ่งหลวงพี่ปลื้มมาก คิดในใจว่าในที่สุดก็ได้หล่อท่านสำเร็จจริง ๆ ช่วงนั้นนับว่าโชคดีมากที่ได้ทำบุญหล่อรูปเหมือนทองคำในขณะคุณยายท่านยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งปีนั้นเป็นปีที่ฉลองที่คุณยายอายุครบ 90 ปี และในขณะที่กำลังทำพิธีหล่อ คุณยายท่านก็คุมบุญให้ลูกหลานอยู่ในที่พักของท่าน เนื่องจากต้องถนอมสุขภาพให้ท่านอยู่กับเรานาน ๆ และนับจากนั้นไม่นาน หลวงพี่ก็ได้รับบุญใหญ่โดยเป็นแม่งานในการหล่อพระธรรมกายประจำตัว 1 ล้านองค์ เพื่อประดิษฐานที่มหาธรรมกายเจดีย์ เมื่อถึงตอนนี้ หลวงพี่ถึงบางอ้อเลยว่า ที่คุณยายพูดว่า “ให้ไป

ศึกษาวิธีหล่อ ต่อไปจะได้บุญใหญ่” ซึ่งก็เป็นดังที่
คุณยายพูดไว้จริง ๆ

หลวงพี่ปิติและปลื้มเหลือเกินที่ได้หล่อคุณยาย
องค์แรกไป และจะได้หล่อองค์ที่ 2 อีก เพราะองค์นี้ หลวงพ่อ
ท่านปั้นเอง ส่วนรูปหล่อองค์แรกจะถูกอัญเชิญ
ไปประดิษฐาน ณ อาคารหนึ่งไม่มีสอง และองค์ที่
หลวงพ่อกำลังปั้นก็จะใหญ่ขึ้นกว่าเดิม มีขนาดเท่าครึ่ง
ขององค์จริง ซึ่งจะอัญเชิญมาประดิษฐานที่มหาวิหาร-
คุณยายฯ หลวงพี่ว่าเป็นโอกาสอันดีนะที่ลูกหลานคุณยาย
ที่มาไม่ทัน หรือพลาดโอกาสบุญคราวที่แล้วไป จะได้
มาเชื่อมสายบุญกับท่าน เพราะการเชื่อมสายบุญกับท่าน
ถ้ายิ่งหนาแน่นมากเท่าไร ก็จะสามารถติดตามไป
สร้างบุญกับท่านได้มากชาติขึ้นเท่านั้น จนกระทั่งถึง
ที่สุดแห่งธรรม...

คุณยายสอนวิธีปั้นพระ

หลวงพ่อก็มีความประทับใจในตัวคุณยายมาก เคารพ รักเทิดทูนท่านมาก ๆ ที่เดียว หลวงพ่อเคยถามคุณยายว่า ทำอย่างไรถึงจะปั้นพระพุทธรูปออกมาให้ได้ลักษณะ มหาบุรุษเหมือนพระธรรมกายภายใน เฝ้าเพียรถามท่าน อยู่เรื่อย ๆ ท่านก็ตอบ แล้วก็สอนวิธีปั้นพระธรรมกาย ประจำตัว ทั้ง ๆ ที่ท่านไม่ได้จบจิตรกรรมหรือ ประติมากรรมจากมหาวิทยาลัยไหนเลย ท่านสอน หลวงพ่อบ้านองค์พระธรรมกายที่มีชื่อพวกเราติดอยู่ที่ฐาน ขององค์พระ ซึ่งประดิษฐานที่มหาธรรมกายเจดีย์นี้แหละ ท่านสอนหลวงพ่อให้ถ่ายแบบพระธรรมกายจากภายใน แล้วก็ให้ดูกล้ามเนื้อของมนุษย์ ดูรอยต่อของกล้ามเนื้อ โดยเอาส่วนหยาบกับละเอียดมาเทียบเคียงกัน ในที่สุด ก็ออกมาเป็นลักษณะมหาบุรุษของพระธรรมกายประจำตัว

หลวงพ่อรู้สึกอัศจรรย์ใจคุณยายมากทีเดียว นี่เท่ากับท่านบอกว่าให้ดู Anatomy (วิชา กายวิภาคศาสตร์) หลวงพ่อแปลกใจและทึ่งจริง ๆ ว่า ท่านไปเอาความรู้ชนิดนี้มาจากไหน ทั้ง ๆ ที่ท่าน ไม่ได้มีความรู้ อ่านหนังสือไม่ออกเลย หลวงพ่อก็ถามท่าน อยู่เรื่อย ๆ ว่า ไปเอาความรู้นี้มาจากไหน ท่านก็บอกว่า

“ปริกษาที่ปริกษาที่มีอยู่ภายใน ที่ปริกษานั้น
บอกมาอย่างไร ก็ทำอย่างนั้นแหละ”

ยามใดที่เห็นพระธรรมกายประจำตัว
ประดิษฐานที่มหาธรรมกายเจดีย์ให้รู้เอาไว้ว่า สิ่งนี้คือ
สิ่งที่คุณยายท่านสั่งสอนแล้วก็ถ่ายทอดหลวงพ่อกมา
จึงออกมาเป็นอย่างนี้...

คุณครูไม่ใหญ่ปั้นคุณยาย

โดย : พระประจวบ ปุณฺณกโร

ตอนที่หลวงพ่от่านบอกว่า จะหล่อคุณยาย และเมตตาให้หลวงพี่มาเป็นลูกมือในการปั้นคุณยาย หลวงพี่ปลื้มมาก ดีใจที่ครั้งหนึ่งในชีวิตจะได้มีโอกาสช่วยหลวงพ่อบรรูปคุณยายที่มีขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง เพราะตลอดชีวิตที่บวชอยู่ที่วัด หลวงพี่ศรัทธาคุณยายมาก นึกถึงบุญคุณที่คุณยายสร้างวัดไว้ให้สร้างบารมี อีกทั้งเมื่อมารับบุญนี้แล้ว ก็คิดตลอดเวลาเลยว่า จะช่วยหลวงพ่อบรรูปคุณยายให้เต็มที่ และก็อธิษฐานจิตว่า ขอให้ช่วยหลวงพ่อบรรูปคุณยายให้ได้เหมือนที่สุด

หลังจากที่หลวงพ่от่านมอบหมายงาน และเริ่มปั้นคุณยายแล้ว ก็มีแต่คนมาถามหลวงพี่เกี่ยวกับรายละเอียดของรูปหล่อของคุณยาย เพราะอยากรู้ว่ารูปหล่อคุณยายองค์นี้จะเป็นอย่างไร หลวงพี่จึงขอถือโอกาสนี้ เล่าหลายสิ่งทีหลายคนอยากรู้ !!!

จุดเริ่มต้นของรูปหล่อคุณยายขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง

ในช่วงต้นเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2556 หลวงพ่от่านเข้ามาในห้องปั้น แล้วพูดขึ้นว่า “เราจะได้บุญใหญ่กันแล้ว” แล้วท่านก็เงียบไป ซึ่งหลวงพี่คอยตั้งใจฟังว่า ท่านจะพูดอะไรต่อ แต่ท่านไม่พูดต่อสักที ได้แต่ยิ้ม ทำให้หลวงพี่

อดใจไม่ไหวจึงเรียนถามท่านไปว่า “บุญใหญ่อะไรหรือ
ครั้นหลวงพ่” ท่านตอบว่า “เราจะหล่อรูปทองคำ
คุณยายองค์ใหม่”

จากนั้นท่านก็เดินมายืนกลางห้องตรงหน้ารูปปั้น
หลวงปู่ แล้วถามหลวงพี่ว่า “องค์หลวงปู่ี่ขนาดเท่าไร”
หลวงพี่ตอบว่า “ขนาดเท่าครึ่งขององค์จริงครับ” จากนั้น
ท่านก็บอกว่า “เราจะปั้นคุณยายขนาดเท่าครึ่งเหมือน
กับองค์หลวงปู่ี่แหละ แต่ว่า..คุณยายท่านตัวเล็กกว่า
หลวงปู่ ingsั้นเมื่อปั้นออกมาแล้วจะเล็กกว่าหลวงปู่
นิดหน่อย”

และสักครู่ หลวงพี่ก็เรียนถามหลวงพ่ต่อว่า “หล่อ
ทองเสร็จแล้ว จะเอาไปไว้ที่ไหนครับหลวงพ่” ท่านก็
บอกว่า “จะเอาไปแทนองค์เดิมในวิหารคุณยาย เพราะ
องค์เดิมดูแล้วรู้สึกคุณยายท่านตัวเล็กไป หลวงพ่
อยากให้คนที่มากราบไหว้คุณยาย ได้เห็นท่านเต็มตา”
และองค์เดิมก็จะอัญเชิญไปประดิษฐานที่อาคารหนึ่ง
ไม่มีสอง

ขั้นตอนการทำงานที่ละเอียดของหลวงพ่อ

หลวงพ่от่านเริ่มปั้นคุณยายขนาดหน้าตัก 15 เซนติเมตรก่อน พอท่านปั้นเสร็จ ก็ให้เอามาถอดพิมพ์ ลงสี แล้วเอามาเทียบกับรูป ซึ่งถ้าไม่เหมือน หลวงพ่от่านจะปรับ แต่งอีก แล้วเอามาถอดพิมพ์ ลงสี และถ้ายังไม่เหมือน ท่าน ก็จะทำเช่นเดิมอีก

ซึ่งทำวนไปวนมาซ้ำ ๆ อย่างนี้ถึง 30 กว่าครั้ง กว่า จะได้มาเป็นองค์ต้นแบบที่เหมือนที่สุด เพราะหลวงพ่от่าน ปั้นแล้วปั้นอีก แต่งแล้วแต่งอีก ถอดพิมพ์แล้วถอดพิมพ์อีก เอามาลงสีแล้วลงสีอีก ทำอย่างนี้นานถึง 2 ปี คือ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2547-2548 หลวงพ่от่านจะพิถีพิถันเอาใจใส่ใน รายละเอียดมาก นี่ขนาดองค์เล็ก ๆ ท่านก็ยังทำอย่าง ประณีตขนาดนี้ ซึ่งหลังจากที่ท่านปั้นเสร็จแล้ว ก็เมตตาให้ เอามาเป็นของที่ระลึกสำหรับลูก ๆ ที่เป็นประธานกอง

พอมาถึงในช่วงที่หลวงพ่อกำลังหล่อทองคุณยายขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง หลวงพ่อท่านให้เอารูปปั้นคุณยายองค์ที่ท่านปั้นไว้นี้แหละ มาขยายเป็นขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง โดยนำองค์นี้ไปสแกน พอได้โมเดล ก็เอามาตัดเป็นชิ้น ๆ แล้วเอาชิ้นย่อยแต่ละชิ้นไปเป็นต้นแบบใส่ในเครื่องกัดโฟม เพื่อกัดออกมาจนกลายเป็นชิ้นใหญ่ แล้วเอาโฟมแต่ละชิ้นที่กัดออกมาประกอบกันเป็นโครงองค์คุณยาย ซึ่งพอถึงขั้นตอนนี้ ก็จะได้โครงองค์คุณยายขนาดใหญ่เกือบเท่าครึ่ง

ดินน้ำมันที่เตรียมไว้สำหรับปั้นรูปเหมือนคุณยาย

ขั้นตอนที่
1

ขั้นตอนที่
3

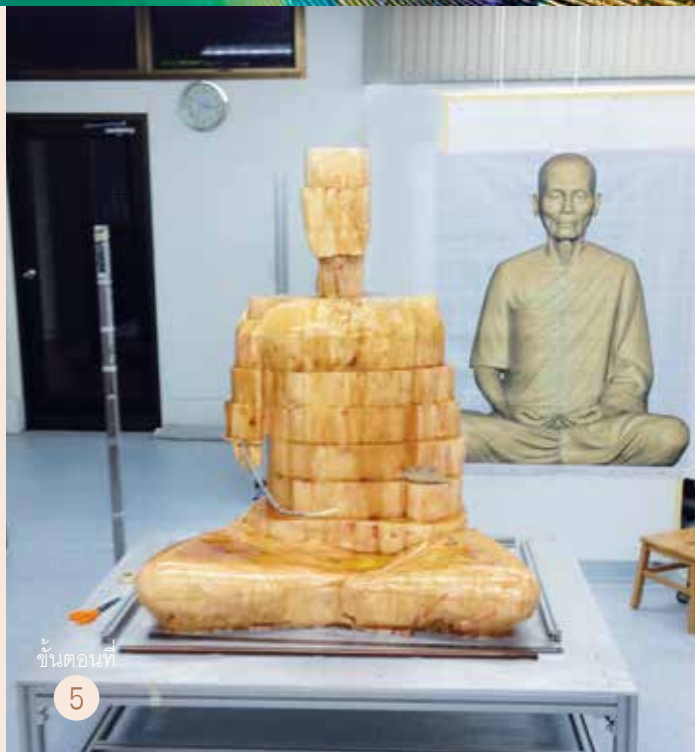
ขั้นตอนที่
2

ขั้นตอนที่
4

เอาโฟมแต่ละชิ้น
ที่กัดออกมาประกอบกัน
เป็นโครงสร้างภายใน
เพื่อเป็นการประหยัด
ดินน้ำมัน

โครงภายในรูปปั้น
ที่ใกล้สมบูรณ์แล้ว

ขององค์จริง เพราะเล็กกว่าองค์จริงแค่ 1 เซนติเมตรเท่านั้น จากนั้นก็ได้ดินน้ำมันตามผิวโครงสร้างองค์คุณยาย และหลวงพี่ก็จะปั้นเก็บรายละเอียดหยาบ ๆ ของคุณยาย ให้หลวงพ่อก่อน โดยดูจากภาพถ่ายของคุณยาย จากนั้น หลวงพ่อก็มาตรวจแก้ไข ปั้นเก็บรายละเอียด ซึ่งตรงนี้ หลวงพี่ที่หัดหลวงพ่อก่อน เพราะแต่ละจุดท่านจะไม่ปล่อยผ่าน เลย ท่านพยายามจะปั้นให้เหมือน คือ ปรับแล้วปรับอีก จนกว่าจุดนั้นจะโอเค ท่านถึงจะยอมไปปรับแก้ที่จุดอื่น

ความพิเศษของรูปหล่อคุณยายองค์นี้

รูปหล่อคุณยายองค์นี้ จะอยู่ในท่านั่งทำวิชชาสมัยที่อยู่กับหลวงปู่วัดปากน้ำ คือ นั่งสมาธิตั้งธรรมะแล้วกำหนดวงแก้วสำคัญของหลวงปู่ไว้ที่มือทั้ง 2 ดวง ซึ่งหลังจากหล่อเป็นองค์ทองคำเสร็จแล้ว หลวงพ่อท่านจะเอาดวงแก้วกายสิทธิ์ของจริงมาวางไว้ให้คุณยายกำไว้ที่มือเหมือนท่านกำลังทำวิชชาจริง ๆ เลย

หลวงพ่อบั่นเวลาไหน ?

บางที่ก็ก่อน..บางที่ก็หลังจากท่านนั่งสมาธิใน
รอบบ้าย บางที่ภายในวันเดียวกันท่านก็มาหลายหน
ในกรณีที่หลวงพ่อบั่นให้หลวงพี่ปรับแก้งานที่ท่านสั่งไว้
แล้วก็โทรมาถามว่าถึงไหน ถ้าหลวงพี่ปรับเสร็จแล้ว ท่านจะ
เข้ามาดูเลย

ระหว่างปั้น..หลวงพ่อมักจะพูดอะไร ?

ทุกครั้งที่ท่านเข้ามา ท่านจะบอกว่า “คิดถึงคุณยาย
เลยต้องมาหายาย หลวงพ่อกะมาปั้นยายให้เหมือน”
พอท่านปั้นเสร็จก็กลับไปนั่งสมาธิต่อ

ส่วนในเรื่องของการปั้น ท่านมักจะพูดว่า “สิ่งที่
หลวงพ่อกำลังให้ความสำคัญ คือ การปั้นองค์พระ ปั้น

ตำแหน่งที่หลวงพ่อไว้นั่งดูภาพรวมของรูปปั้นคุณยาย

หลวงปู่ ปั้นคุณยาย สามสิ่งนี้..ต้องปั้นให้ดีที่สุด
ต้องตั้งใจ หลวงพ่อก็จะให้ความสำคัญ คือ ต้องปั้นให้
เหมือนที่สุด หลวงพ่อก็จะไม่ยอมให้ผ่านง่าย ๆ ถ้าไม่
เหมือน อย่าเปื้อนหลวงพ่อนะ แล้วเราจะมีบารมีติดตัว
เป็นบุญพิเศษ”

บุญนี้ยิ่งใหญ่..และมากจริงหรือ ?

มากสิ เพราะหากไม่มากหลวงพ่อก็ไม่ลงมือปั้นด้วยตัวท่านเองหรอก ทั้งที่สุขภาพท่านก็ไม่แข็งแรง อีกทั้งการปั้น หลวงพ่อก็บางทีก็ต้องก้ม ๆ เงย ๆ เดินวนดู เดี่ยวลุก เดี่ยวนั่ง เพราะถ้าเรามองรูปปั้นใกล้ ๆ จะมองไม่เห็นภาพรวมทั้งหมด จึงต้องเดินถอยกลับไปกลับมาหลายรอบ อีกทั้งบางครั้งหลวงพ่อก็ต้องยืนจอดจ่อเพื่อปรับแต่งรูปปั้นคุณยายอยู่นาน จนขาท่านบวมเพิ่มขึ้น ซึ่งถ้าเป็นคนอื่น คงหยุดพักแล้ว แต่หลวงพ่อก็ไม่อุปถัมภ์จึงต้องเข้ามาบีบขาให้ นี่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่หลวงพ่อก็ทุ่มเทกับการที่ท่านอยากจะปั้นคุณยายให้เหมือนและเอาบุญกับคุณยายมาก

และที่สำคัญตลอดช่วงเข้าพรรษาที่ผ่านมา หลวงพ่อก็ไม่ได้ลงเทศน์สอนในโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา แต่ 2 สิ่งสำคัญที่ท่านทำ คือ นั่งสมาธิทำวิชา และหาเวลามานั่งคุณยาย

สิ่งที่อยากฝากไว้

จากการที่หลวงพี่เป็นลูกมือหลวงพ่อ หลวงพี่เห็นถึงความตั้งใจและความทุ่มเทของหลวงพ่อมาโดยตลอด และซาบซึ้งในความกตัญญูที่หลวงพ่อมิได้คุณยายอาจารย์มาก โดยส่วนตัวหลวงพี่คิดว่า จะเอาบุญนี้ไปให้มากที่สุด เพราะคิดว่าหลวงพ่อน่าจะหล่อคุณยายเป็นองค์สุดท้ายแล้ว

ที่สำคัญสำหรับคนที่มาไม่ทันได้เจอคุณยาย หรือไม่ทันหล่อคุณยายองค์แรก หลวงพี่คิดว่า ตอนนี้เป็นโอกาสของเราแล้ว อยากจะให้ทุกคนชวนกันมาเอาบุญใหญ่กับคุณยายไปให้มาก ๆ เพราะจะหาผู้มีบุญบารมี ผู้ที่มีความบริสุทธิ์ทั้งกาย วาจา ใจอย่างคุณยายได้ยากยิ่ง อย่างที่พวกเราารู้ว่า ตอนคุณยายทำวิสาขบูชาอยู่กับหลวงปู่ดปากน้ำ หลวงปู่ชมท่านว่า เป็นหนึ่งไม่มีสอง และมากไปกว่านั้น คุณยายยังสร้างวัดมาให้พวกเราสร้างบุญสร้างบารมี เป็นผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย ซึ่งการเชื่อมสายบุญกับท่าน จะทำให้เราได้บุญมาก อีกทั้งเป็นการทดแทนคุณท่านอีกด้วย...

รัตนอัฐธาตุ

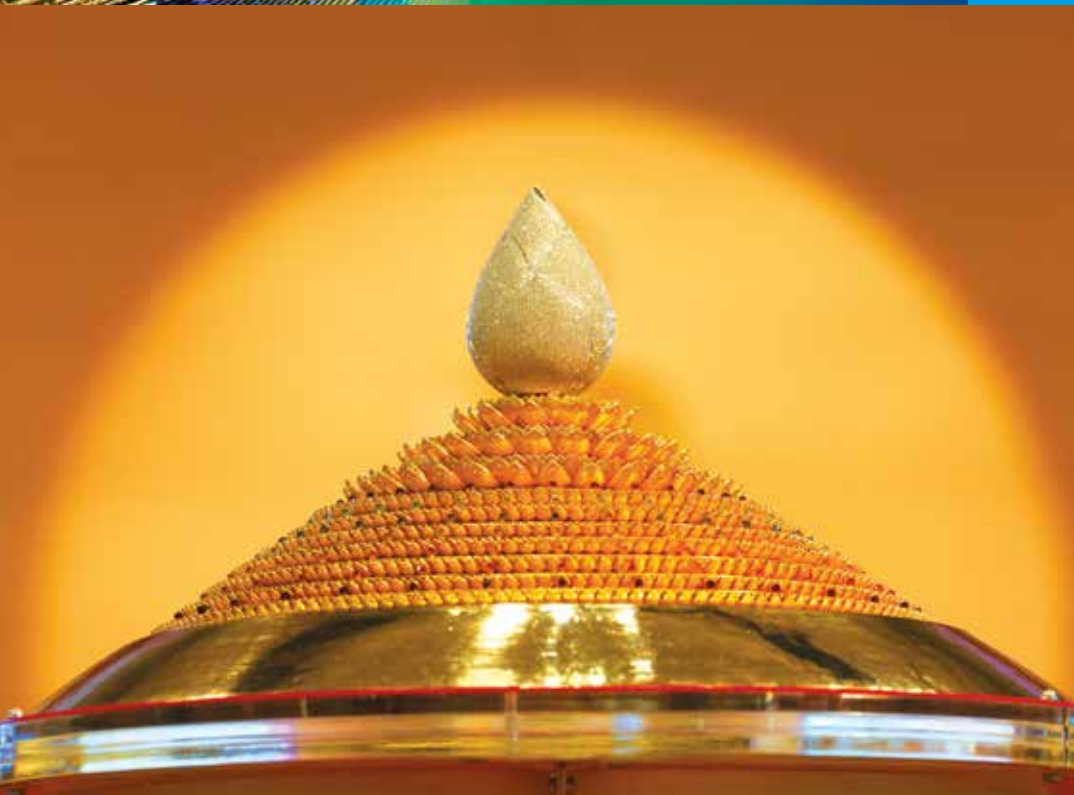

คำว่า “**รัตนอุทิตาตุ**” ที่หลวงพ่อเรียกขึ้นมา ไม่ใช่ ว่าจู้ ๆ จะตั้งขึ้นมาลอย ๆ แต่เป็น “**เนमितกนาม**” ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงธาตุหยาบของคุณยายให้มีลักษณะเป็นรัตนชาติ (เนमितกนาม คือ นามที่เกิดจากลักษณะและคุณสมบัติที่มี) เหมือนคำว่า “**พระนางมัลลิกา**” เพราะตอนพระนางเกิด มีดอกมะลิร่วงลงมาจากในอากาศ หรือคำว่า “**พุทโร**” ก็เป็นเนमितกนามของการบังเกิดขึ้นของพุทธรัตนะ หรือคำว่า “**ธรรมกาย**” ก็เป็นเนमितกนามของการบังเกิดขึ้นของกายธรรม

หลวงพ่อก็คือคนขี้สงสัย ตอนคุณยายมีชีวิตอยู่
พอมีอะไรก็จะซักจะถามคุณยายอยู่เรื่อย หรืออย่างอัฐิธาตุ
ของท่าน ชิ้นที่เปลี่ยนเป็นทองคำ ในตอนแรกเป็นแผ่น
บาง ๆ ของขี้เถ้า ซึ่งตรงนี้น่าทึ่งทีเดียว คือในชิ้นเดียวกัน
เป็นทองคำครึ่งแผ่น แต่อีกครึ่งเป็นเถ้า เป็นการแสดงเพื่อ
ไม่ให้ใครสงสัยว่า ไปเอาแผ่นทองคำปลอมมาใส่อะไร
อย่างนั้น เพราะว่าโลแก้วที่บรรจุอัฐิธาตุของคุณยายเก็บไว้
อย่างดี เอาผ้าผูกเอาไว้ ไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง ซึ่งการที่ใครจะ
เอาทองมาโปรย หรือว่าเอาเพชรมาโปรย คงทำไม่ได้ แต่สิ่ง

ที่เกิดขึ้นนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากอานุภาพแห่งความบริสุทธิ์และ
บุญบารมีของท่าน ที่จะเป็นกำลังใจให้กับลูกหลานของท่าน
ในการสร้างบารมี

รัตนอุฐิธาตุของท่านใสพรรวเหมือนเพชรพรรวแสง
บางชั้นสีแดงเหมือนทับทิม บางชั้นสีน้ำเงินเหมือนไพลิน
เป็นรัตนชาติ แต่จะซ่อนอยู่ลึก ๆ ต้องดูตามช่องให้ดี ดูให้
ทั่วถึง แต่ชั้นที่เปลี่ยนแปลงต่อหน้าต่อตาก็คือ ชั้นที่มีขนาด
ใหญ่ประมาณสัก 1 ตารางเซนติเมตร ที่เป็นแผ่นบาง ๆ จะ

ค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นทองคำทีละน้อย ๆ แล้วก็เปลี่ยนพริบเต็มไปเลย ซึ่งการเปลี่ยนเป็นทองคำคงมาจากการที่ท่านได้ลั่นธาคของท่านอยู่เรื่อย ๆ

หลวงพ่อก็ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากลูกหลานของหลวงพ่อบางรูปที่มรณภาพไปแล้ว ซึ่งเคยไปทำบุญมากับครูบาอาจารย์ผู้มีคุณวิเศษในกาลก่อนว่า เมื่อถึงกาลที่ท่านละสังขาร หลังจากสลายร่างท่านแล้ว อีกหลายปีต่อมา อัฐิธาตุของท่านจะรวมตัวกันเป็นธาตุศักดิ์สิทธิ์ แตกต่างจากอัฐิธาตุของปุถุชนธรรมดาทั่วไป ซึ่งปรากฏการณ์อย่างนี้แสดงให้เห็นถึงคุณธรรม คุณวิเศษ ข้อวัตรปฏิบัติและ

การประพาศิตนอันบริสุทธิ์บริบูรณ์ของพระอาจารย์ผู้มี
คุณวิเศษท่านนั้น ๆ

แต่อัฐิธาตุของคุณยายเรา ก็น่าแปลก น่า
อัศจรรย์ ตรงที่ไม่ต้องผ่านกาลเวลาเป็นปี ๆ หรือ
หลาย ๆ ปี เป็นสิ่งที่เมื่อเห็นแล้ว ทำให้เกิดกำลังใจ
ในการที่จะสร้างบารมี แต่ไม่ใช่หมายความว่า เราจะเอา
ครุฑาอาจารย์ของเราไปแบ่งทับ หรือไปข่มใคร ไม่ใช่อะไร
อย่างนั้นนะ แต่เป็นความไม่เข้าใจของหลวงพ่อด่างหาก
ที่เดิมไม่ทราบว่าจะต้องมีกาลเวลา ต้องใช้เวลาหลาย ๆ ปี
สิ่งนี้จึงจะเกิดขึ้น...

วาระพิเศษในการหล่อรูปเหมือนทองคำ
คุณยายขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง

ถ้าไม่มีคุณยาย
ก็ไม่มีหลวงพ่อ
ถ้าไม่มีหลวงพ่อ
ก็ไม่มีวัดพระธรรมกาย

จากคำกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า คุณยายมีคุณูปการอย่างสูงสุดต่อวัดพระธรรมกายและลูกหลานจำนวนนับล้าน ๆ คนที่ต่างหลั่งไหลตามมาสืบสร้างบุญสร้างบารมีจนกระทั่งถึงยุคปัจจุบัน

คุณยายท่านเป็นคนทำอะไรทำจริง อย่างในสมัยที่ทำวิชาอยู่กับหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ด้วยความเป็นคนจริงและรักการปฏิบัติธรรมนี้เอง ทำให้คุณยายถูกยกย่องจากหลวงปู่ว่า “เป็นหนึ่งในไม่มีสอง” ในเรื่องความแม่นยำของญาณทัสสนะ อีกทั้งบั้นปลายชีวิตในช่วงวัย 61 ปีของท่าน ซึ่งเป็นวัยที่หลายคนต้องพัก แต่คุณยายไม่เคยหยุดพักจนวัยล่วงเลยมาถึง 92 ปี เพราะท่านมีงานอันใหญ่หลวง

ของพระพุทธศาสนาที่ต้องทำตลอดเวลา คือ การสร้างวัด ซึ่งวัดที่ท่านสร้างก็ไม่ได้สร้างเพียงเพื่อให้คนจำนวนหนึ่งมาทำบุญเท่านั้น แต่ท่านปรารถนาที่จะสร้างให้เป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาแห่งโลก โดยมุ่งมั่นว่า “จะสร้างวัดให้เป็นวัด สร้างพระให้เป็นพระแท้ และสร้างคนให้เป็นคนดี”

มองภายนอก คุณยายเป็นเพียงหญิงชราที่ไม่รู้หนังสือ แต่ด้วยคุณธรรมและความบริสุทธิ์บริบูรณ์ที่เหนือธรรมดา ทำให้ท่านสามารถทำสิ่งที่ยากและยิ่งใหญ่ที่สุดได้สำเร็จ คือ การให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย ซึ่งปัจจุบันมีศูนย์สาขาแผ่ขยายไปถึง 131 แห่งทั่วโลก

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ ถ้าคุณยายยังมีชีวิตอยู่ ท่านก็จะมีอายุครบ 105 ปี และภายในปีเดียวกันนี้ ก็ตรงกับวาระที่พระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อดัมมชโย) อายุครบ 70 ปี ในวันคุ้มครองโลก ดังนั้นพระเทพญาณมหามุนีพร้อมด้วยคณะศิษยานุศิษย์ทั่วโลกจึงร่วมใจน้อมบูชาธรรมท่าน ด้วยการหล่อรูปเหมือนคุณยายด้วยทองคำบริสุทธิ์ โดยมีขนาดเท่าครึ่งขององค์จริง เมื่อหล่อเสร็จแล้ว จะอัญเชิญไปประดิษฐาน ณ มหาวิหารคุณยายอาจารย์ฯ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ 196 ไร่ ภายในวัดพระธรรมกาย

การหล่อรูปเหมือนท่านเป็นทองคำแท้ทั้งองค์เช่นนี้ เป็นการแสดงความกตัญญูอย่างสูงสุดที่เหล่าศิษยานุศิษย์ มีต่อท่าน โดยหวังจะให้รูปหล่อนี้เป็นตัวแทนของท่าน รวบรวมท่านยังมีชีวิตอยู่ เพื่อเป็นเครื่องระลึกถึงข้อวัตรปฏิบัติ และมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่ของท่าน อีกทั้งยังเป็นการให้ ลูกหลานที่จะตามมาในกาลภายหลังกได้รับรู้ถึงคุณธรรม คุณวิเศษ และนำท่านเป็นต้นบุญต้นแบบในการสร้างบุญ สร้างบารมีให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

จากพ่อแม่กลายเป็นคนอื่น
จากญาติกลายเป็นคนไม่รู้จัก

คุณครูไม่เล็กเล่าถึงคำสอนคุณยายว่า

“ถ้าเราเกรงใจไม่บอกญาติพี่น้องเพื่อนฝูงให้มาร่วมทำบุญ ก็เท่ากับเรา ‘ฆ่าเขาทิ้ง’ คุณยายใช้คำนี้ การชวนเขาทำบุญเป็นการ ‘เก็บสมบัติ’ ให้เขา ถ้าเราไม่บอกเขาก็เท่ากับว่าเราปล่อยให้เขาจนในภพชาติต่อไป

ถ้าชาตินี้ไม่บอกเขา เขากับเราก็จะค่อย ๆ ห่าง คุณยายใช้คำว่า **ห่างทีละคืบ** แล้วก็**ห่างทีละศอก** แล้วก็**ห่างทีละวา** ในที่สุดห่างเป็นโยชน์

คุณยายขยายความให้ฟังว่า สมมติว่าชาตินี้เป็นพ่อกับแม่เรา แต่เพราะไม่ได้ตามท่านมาสร้างบุญร่วมกับเรา ชาติหน้าอย่างมากที่สุดก็เป็นแค่ลูกบ้าน้ำาของเรา นี่ห่างไป

คือหนึ่ง พอมาเป็นลุงป้าน้าอา เรายังมีความเกรงใจมากขึ้น ไม่บอกบุญท่าน ชาติดต่อไปอย่าว่าแต่ไม่เจอเลย ถึงเจอเรา จะบอกจะเตือนเขาก็ไม่เต็มปาก ความเป็นญาติก็จะห่างออกไปอีก ชาติดต่อไปจากนั้นอย่างดีก็เป็นเพื่อนบ้าน ก็จะยิ่งห่างออกไปอีก โอกาสจะสร้างบุญด้วยกันก็หายอน อีกชาติหนึ่งข้ามไป อย่างดีก็เป็นคนหมู่บ้าน คนตำบลเดียวกัน ต่อ ๆ ไปอาจเกิดกันคนละประเทศเลย

การชักชวนเขาทำบุญเป็นการเก็บสมบัติให้เขา การบอกบุญไม่ใช่การรบกวน หากเราเกรงใจเขา ก็เท่ากับเราปล่อยยให้เขายากจนในภพชาติต่อไป อย่าเกรงใจในเรื่องที่ไม่ควรจะเกรง ขอให้ตั้งใจบอกให้เต็มที่ มิฉะนั้นจะเป็นการใจร้ายกับญาติของเราที่ทำบุญข้ามภพข้ามชาติมาด้วยกัน เรามาช่วยเก็บสมบัติให้ญาติ ทำให้เต็มที่แล้วเราจะภูมิใจ วันหนึ่งข้างหน้าหากเป็นมนุษย์ ก็จะได้ความมั่งคั่ง ได้รับแต่สิ่งที่ดีงาม หากไปเป็นชาวสวรรค์ ก็จะได้เสวยทิพย์สมบัติ ได้รับการเคารพ การขอบคุณจากผู้ที่เราไปบอกบุญเขา ขอให้ทำกันให้เต็มที่เถอะ อย่าทอดทิ้งใคร ๆ เลย”

ฟังคุณยายพูดอย่างนี้แล้ว ทำให้ย้อนไปนึกถึงเมื่อครั้งยังนั่งสมาธิกันที่บ้านธรรมประสิทธิ์ คุณยายเคยพูดกับหลวงพ่อกว่า

“ยายไม่ใช่จะยกตัวเองหรอคะ แต่ว่าเป็นความจริง โยมพ่อโยมแม่ของท่านห่วงท่านก็เฉพาะในชาตินี้ กลัวท่าน จะตั้งหลักฐานไม่ได้ ห่วงฐานะ ห่วงครอบครัวของท่าน กลัวท่านเจ็บไข้ได้ป่วย แต่ยายห่วงท่านข้ามชาติ กลัวท่าน ไม่ได้ไปนิพพาน ยายจึงจ้ำจี้จ้ำไชท่านตั้งแต่ก่อนบวช ก็อย่า โกรธยายเลย ยายห่วงข้ามชาติจริง ๆ”

ดูเอาเถิด ดูน้ำใจของคุณยาย ใครที่อยู่ใกล้ชิดท่าน อยู่ในสายตาของท่าน ท่านยังเป็นห่วงเป็นใยถึงขนาดนี้ แล้ว คนที่อยู่ห่างไกลละ ท่านจะห่วงใยขนาดไหน

พวกเราทุกคนนะ อย่าท้อถอย อย่าเบื่อหน่ายที่จะ สร้างบารมี แต่จงมีความอาภาวูว่าเริง มองทุก ๆ คนใน โลกนี้เป็นเสมือนญาติของเรา แล้วให้เขาได้สร้างบุญ

จงเปลี่ยนความเหน็ดเหนื่อย เปลี่ยนหยาดเหงื่อ แรงกายทั้งหมดของเรามาเป็นบุญให้ได้

เราจงไปตามญาติพี่น้องทุกคน ไปตามเพื่อนฝูงและ คนที่เรารู้จักทุกคน แม้แต่คนที่เราเพิ่งพบหน้า หากเห็นว่ามี แวพพอจะพูดกันรู้เรื่องก็บอกบุญเขา ให้เขาได้มีโอกาสสร้าง บุญใหญ่ครั้งนี้กับเรา มาร่วมสร้างหนทางไปพระนิพพาน ด้วยกัน

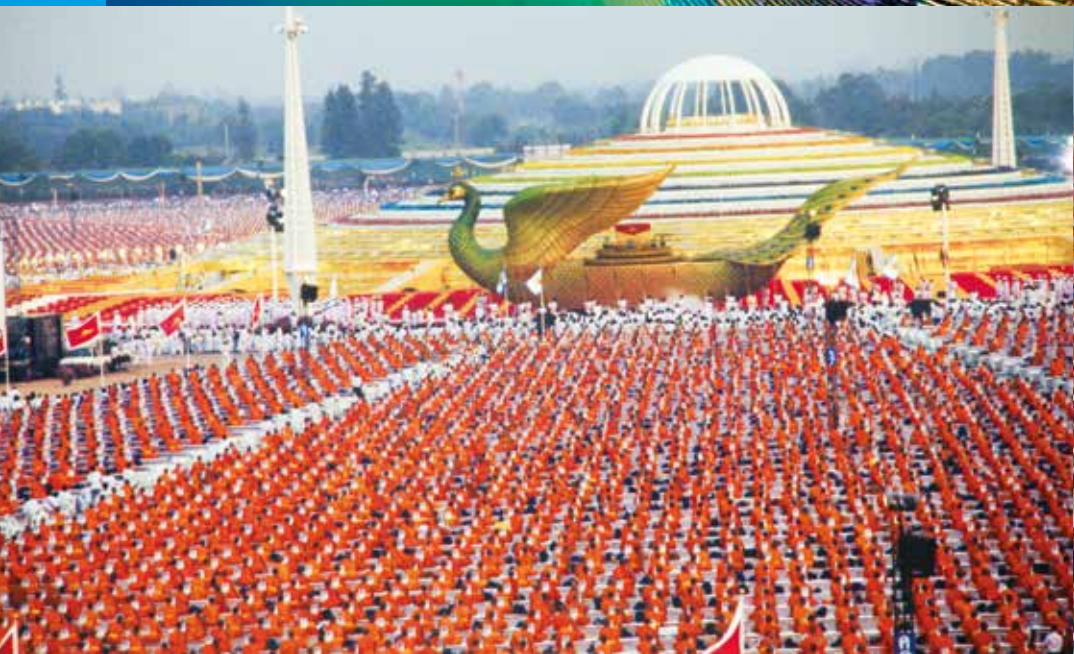
พิธีสลายร่างคุณยาย

ภาพการรวมสงฆ์ 30,000 วัด จำนวนเกือบแสนรูปในพิธีสลายร่างคุณยาย
เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 ที่ผ่านมา ถือเป็นสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น
ครั้งแรกของแผ่นดินยุคนี้

คลื่นมหาชนหลายแสนชีวิตหลังไหลมาจากทั่วทุกสารทิศ เพื่อมาบำเพ็ญ
มหากุศลครั้งยิ่งใหญ่อย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

คิดดูเถิด หากใครสักคนที่ละจากโลกนี้ไปแล้ว
บันดาลให้เกิดการรวมตัวของคณะสงฆ์ทั้งแผ่นดิน

เกิดการรวมตัวของมหาชนจำนวนมหาศาลเช่นนี้ได้
บุคคลผู้นั้นต้องมีบุญบารมีมากสักเพียงใด

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นดังวันนี้ได้ เป็นเพราะบุญบารมีและคุณงามความดี
ที่คุณยายฝากไว้ในการพระพุทธานุภาพอย่างไม่มีประมาณ

ยายอยู่ตรงนี้

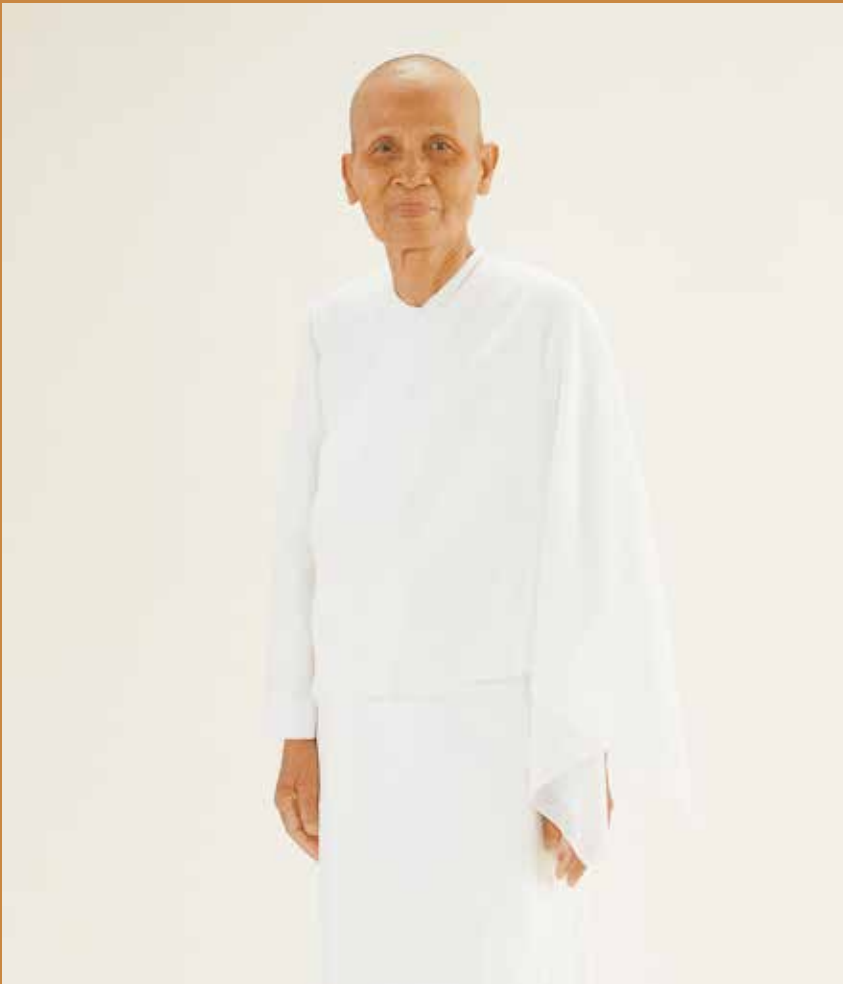
คำร้อง : ตะวันธรรม

จากแต่เพียงแค່กาย
กลับคืนสู่พิมาน
ยิ้มก่อนลาจากกาย
ยายกลับบ้านครานี้
จากนี้มีเวลา
ด้วยรัก...ด้วยห่วงใย
หากอยากเป็นเช่นยาย
ลำบากก็จงสู้ทน
ลาก่อน...ลูกหลานยาย
ยายอยู่ที่นี่

แต่ใจยายอยู่ไกลหลาน
แดนสราญดุสิตบุรี
ที่อาศัยสร้างควมดี
บารมีไม่รองใคร
ไกลแล้วตาทุกที่ไป
ลูกหลานยายทุก ๆ คน
ทำอย่างยายเฝ้าเพียรฝึกฝน
ต้องอดทนสร้างบารมี
อย่าร้องไห้...นะคนดี
มองให้ดีที่กลางกาย

เคยรู้ลึกแบบนี้ไหม ?

ระยะหลังมักมีแต่คนพูดว่า...

นี่ก็เสียดายทุกครั้ง ที่มาไม่ทันเจอคุณยาย

อยากจะใกล้ชิดคุณยายบ้าง

อยากสัมผัสถึงความทรงอภิญาของคุณยาย
ว่าเป็นอย่างไร

อีกทั้งยังเสียดาย ที่หมดโอกาสทำบุญใหญ่ ๆ

ที่ล่วงผ่านไปแล้ว เช่น บุญสร้างโบสถ์ บุญซื้อที่ดินสร้างวัด

บุญหล่อคุณยายองค์แรก

แต่ในเมื่อย้อนเวลาไปไม่ได้
 สิ่งหนึ่งที่เราทำได้คือ เชื่อมสายบุญกับท่านโดยตรง

เพราะ 22 เมษายน จะมีพิธีหล่อรูปเหมือนท่านด้วย
 ทองคำ จะดีสักเพียงไรที่ทองคำของเรา หรือปัจจัยที่เราหา
 มาได้ จะถูกเปลี่ยนเป็นทองคำบริสุทธิ์ที่กำลังจะหลอมรวม
 เป็นกายของท่าน กายที่เป็นประดุจพระเจดีย์เคลื่อนที่
 กายของผู้ทรงอภิญา กายของผู้เรียนวิชาพระพุทธเจ้า
 และกายของผู้ทำวิชาปราบมาร ที่หลวงปู่วัดปากน้ำ
 ท่านยกย่องว่าเป็นหนึ่งไม่มีสอง

อานิสงส์การทำบุญ
ด้วยทองคำ
จากพระไตรปิฎก

ผู้ให้ของที่เลิศ
ย่อมได้ของที่เลิศ
(พุทธสุภาสิต)

1. ด้วยอานิสงส์ที่เคยถวาย **แผ่นอิฐทองคำ** เพื่อทำเป็นฐานเจดีย์สำหรับประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุในสมัยพระกัศสปัสสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่งผลให้ **พระมหากัจจายนะ** มีผิวพรรณวรรณะละเอียดผุดผ่องดังทองคำ

2. ด้วยอานิสงส์ที่เคยถวายอาสนะแก้วผลึกที่ฉาบทาด้วย **ทองชมพูท่อนเป็นทองคำบริสุทธิ์** เพื่อเป็นที่ประทับของพระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่งผลให้ **พระมหากัจจายนะ** (ภพชาติในอดีต) ได้ไปเกิดเป็นเทพราชาผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ มีรัศมีแผ่ไปโดยรอบไกลถึง 100 โยชน์ และได้บังเกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้มีฤทธิ์มาก มีนามว่า **ปภัสสระ** อีกทั้งได้เกิดเป็นกษัตริย์ มีรัตนะ 8 ประการ สว่างโชติช่วงทั้งกลางวันกลางคืนประดุจดวงอาทิตย์อุทัย และเวียนว่ายตายเกิดอยู่แต่ในสุคติภูมิเป็นเวลาที่ยาวนาน

3. ด้วยอานิสงส์ที่ทำ **หม้อดอกไม้ทองคำ 3 ใบ** ไปบรรจุไว้ในเจดีย์ทองคำที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เพื่อกกราบขอขมาและระลึกถึงคุณของพระกัศสปัสสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่งผลให้ **ขณฺฑิเสรฐฐี** เป็น 1 ใน 5 ของเศรษฐีที่รวยที่สุดในสมัยพุทธกาล มีภูเขาทองคำสูง 80 ศอก เกิดขึ้นหลังบ้าน

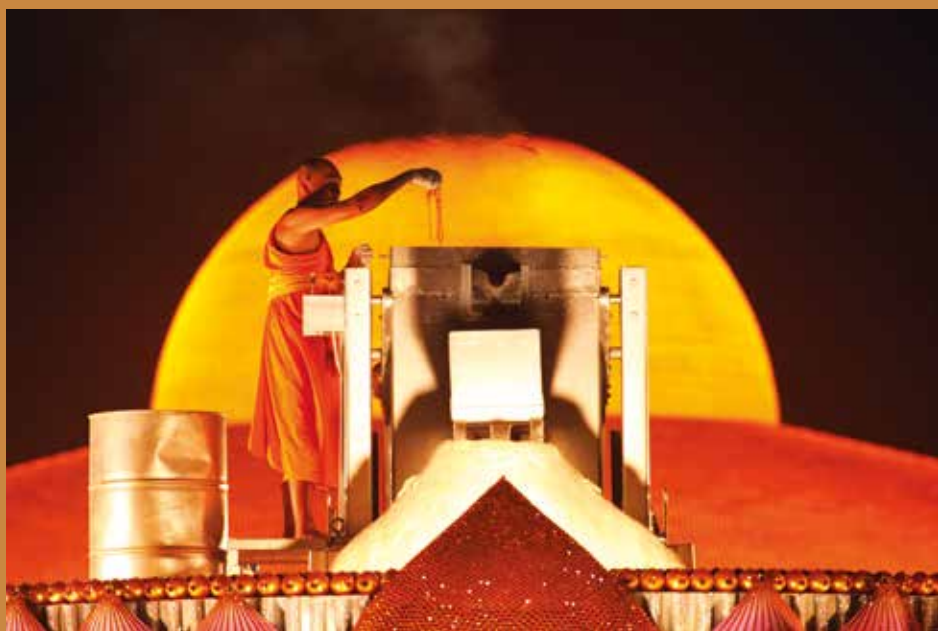
4. ด้วยอานิสงส์ที่เคยถวาย **บัลลังก์ทำด้วยทองคำ มีค่าแสนหนึ่ง** แต่พระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่งผลให้ ภพชาติในอดีตของ **พระภททียเถระ** ได้ไปเกิดเป็นท้าว- สักกเทวราช 74 ครั้ง เป็นพระเจ้าประเทศราชครอบครอง พสุธา 1,000 ครั้ง เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ 51 ครั้ง เกิดใน ตระกูลสูง สมบูรณ์ด้วยมนุษย์สมบัติและรูปสมบัติอันเลิศ ได้บวชและบรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์

5. ด้วยอานิสงส์ที่ปลด **เครื่องประดับทองคำ** จากคอ แล้วมอบให้ช่างทองนำไปทำอิฐทองคำร่วมสร้าง เจดีย์ทองคำสูง 1 โยชน์ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของ พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่งผลให้ **อุบาสิกาเสวดี** ละโลกแล้วไปเกิดในสวรรค์เป็นเวลาที่ยาวนาน มีวิมานทอง ที่สว่างไสวใหญ่โตวิจิตรตระการตา

6. ด้วยอานิสงส์จากการถวาย **แผ่นอิฐทองคำ** เพื่อ บูชาพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่งผลให้ไปตัดรอนวิบาก กรรมเก่าของ **พระภททกปิลาณีเถรี** (ในอดีตชาติ) ที่มีกลิ่น ตัวเหม็นเหมือนส้วม ให้กลับกลายเป็นมีกลิ่นจันทน์พุ่งออก จากกายและมีกลิ่นดอกบัวพุ่งออกจากปาก ในภพชาติ สุดท้ายพระภททกปิลาณีเถรีได้บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต- เถรี ผู้เป็นเลิศในด้านเป็นผู้มีความสามารถในการระลึกชาติ ได้เป็นเยี่ยม

อานิสงส์การหล่อมหาปุชนียาจารย์ ด้วยทองคำ

1. เมื่อไปเกิดในภพใดชาติใด สมบัติใดที่ขึ้นชื่อว่า เป็นเลิศที่สุดเท่าที่มนุษย์พึงมีในยุคนั้น เราจะเป็นผู้ได้ครอบครองสมบัตินั้น เพราะได้ทำบุญด้วยทองคำซึ่งขึ้นชื่อว่า เป็น วัตถุธาตุที่เลิศที่สุด

2. สามารถเข้าถึงฐานะแห่งความเป็นมหาเศรษฐี ที่ ถึงพร้อมด้วยโภคทรัพย์สมบัติอันมากมาย เพราะได้บริจาค ทรัพย์ไว้ในพระพุทธศาสนา และเนืองนาบุญอันเลิศ

3. เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยรูปสมบัติอันงดงามตั้งแต่เกิด จนถึงอายุขัย เพราะทำบุญด้วยทองคำ ซึ่งเป็นธาตุที่งาม อยู่ในตัวเองตั้งแต่แรกเริ่ม และมีความงามที่เป็นอมตะ ไม่หมองคล้ำ ผุกร่อน แม้กาลเวลาจะผ่านไปเป็นพัน ๆ ปี

4. เกิดในตระกูลสูง เข้าถึงฐานะอันสูงส่ง เป็นที่ เคารพนับถือเกรงใจของเหล่ามนุษย์และเทวา เพราะขึ้นชื่อว่า บุญชานุกคฺลที่ควรบูชา ซึ่งถือเป็นมงคลอันสูงสุด

5. เป็นผู้มีบุตร บริวาร ให้ความเคารพ กตัญญู อยู่ในโอวาท เพราะได้ทำทานด้วยความเคารพและความกตัญญูต่อมหาบุรุษนี้ อาจารย์

6. เป็นผู้มีความรู้เป็นเลิศ เพราะได้ทำทานที่ประกอบไปด้วยปัญญา บุคคลที่มีปัญญาถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

7. ขึ้นชื่อว่ามีสายบุญเชื่อมกับมหาบุรุษนี้ อาจารย์ และธรรมใดที่ท่านบรรลุ ก็จะสามารถบรรลุตามอย่างท่านได้โดยง่าย สามารถเข้าถึงนิพพานและที่สุดแห่งธรรมได้โดยง่าย

8. เป็นผู้สัมผัสมาตัญญู เกิดในปฏิรูปเทส ในดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง เพราะได้สร้างเหตุแห่งความเจริญไว้ในพระพุทธศาสนา

9. หลังจากละโลกแล้ว ได้ไปเสวยทิพยสมบัติอันเลิศ ถึงพร้อมด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ในทิพย์วิมาน

๔๗

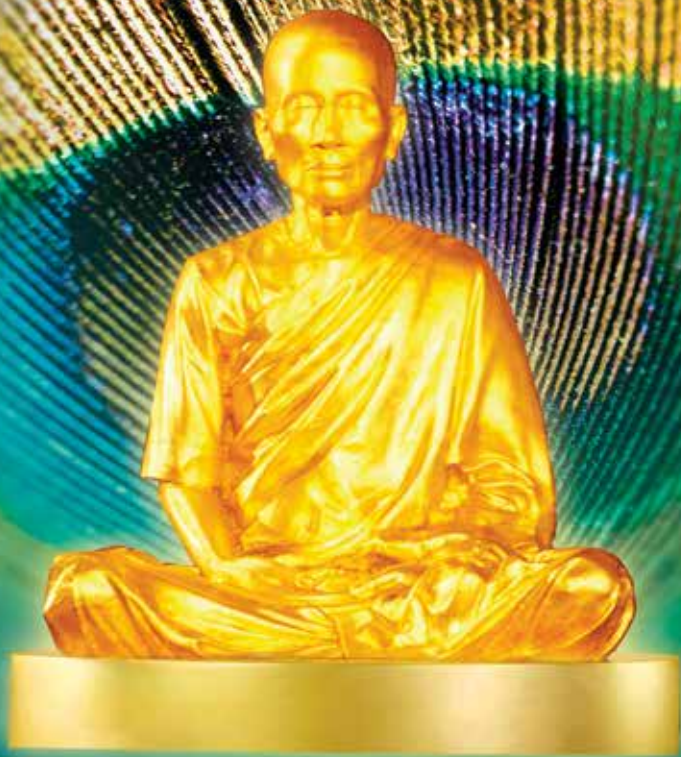
คำอธิษฐานจิต

ด้วยบุญกุศล ที่ข้าพเจ้าตั้งใจถวายปัจจัยหล่อ
รูปเหมือนทองคำคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์
ชนนิกุล เพื่ออัญเชิญไปประดิษฐาน ณ วิหารคุณยาย

ขอให้ข้าพเจ้ามีผิวพรรณวรรณะงดงามประดุจทองคำ
เป็นที่เคารพกราบไหว้ของมนุษย์และเทวาทั้งหลาย ขอให้
เกิดในตระกูลสูง มีบริวารอยู่ในโอวาท และเป็นที่รักของ
มหาชนทั้งหลาย ขอให้ข้าพเจ้าถึงพร้อมด้วยรูปสมบัติ
ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ตลอดจนลาภ ยศ สรรเสริญ สุข
มีสมบัติจักรพรรดิตกไม่พร่อง เพื่อใช้สร้างบุญสร้างบารมี
อย่างไม่รู้จักหมดจักสิ้น ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีดวงปัญญา
สว่างไสว เฉลียวฉลาดในศาสตร์ทั้งปวง เป็นบัณฑิต
นักปราชญ์ฉลาดทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นผู้นำมหาชน
ทำความดี สร้างบารมีได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด เพื่อฟื้นฟู
พระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอให้ข้าพเจ้า
มีดวงตาเห็นธรรม เข้าถึงพระธรรมกายภายในได้โดยง่าย
โดยเร็วพลัน ไปทุกภพทุกชาติ ตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม
เทอญ

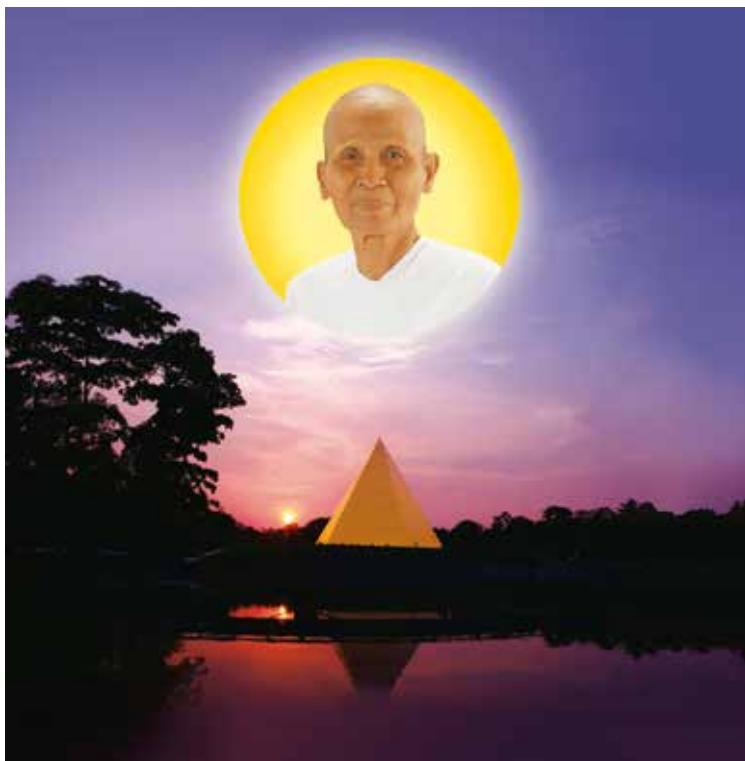
นิพพานะปัจจะโย โหตุ

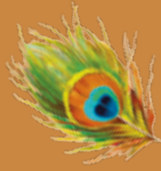
ขอเชิญคณะศิษยานุศิษย์ทั่วโลกร่วมพิธีหล่อรูปเหมือนทองคำ
คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

ในวันอังคารที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2557
ณ วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี

แทบทุกคนที่มากกราบ หรือมานั่งสมาธิต่อหน้ารูป
หล่อทองคำของคุณยาย จะรู้สึกราวกับว่า เหมือนได้มานั่ง
อยู่กับท่านจริง ๆ ในสมัยที่ท่านยังมีชีวิต แล้วท่านได้สอน
เป็นการส่วนตัว แม้คนไม่เคยเห็น ไม่เคยรู้จักคุณยายมาก่อน
ก็จะสัมผัสได้ถึงพลังอันยิ่งใหญ่ สัมผัสถึงพลังอันสงบนิ่งจน
จิตตั้งเข้าไปอยู่ที่ศูนย์กลางกายได้โดยง่าย ด้วยบารมีธรรม
ของท่านและวิชาธรรมกาย

ความทรงอภิญา ของผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

คุณยายไม้ไผ่บุคคลธรรมดา
ท่านใช้ความทรงอภิญา สร้างวัดพระธรรมกาย

จัดทำโดย : ชมรมผู้รักบุญ

ที่ปรึกษา : วันชัย ภัทรโกมล สิริวรรณ ภูประเสริฐ

วินิช พันธุ์วิริยรัตน์ ขวัญจิตต์ จิตสินธุ ปราณี ชัยผดุง

บรรณาธิการบริหาร : ส.สุโข

กองบรรณาธิการ : รัตเกล้า ลีเฉลิมวงศ์ ระพีพรรณ ใจักดี

สุธิดา จินดาภิณฑุล ฐิติพร แซ่ตั้ง อมรพรรณ ทองสมบูรณ์
มะลิ รื่นณรงค์

ประสานงาน : นิธินันท์ นิธิจสวัสดี น้ำผึ้ง พุ่มมาลี

พรรณี โอษฐ์นภาพร

ภาพ : อมรรัตน์ สมานิทรัพย์ดี วิไลวรรณ เนตรนิลพงษ์

อุษา ทองเจริญพานิช และศูนย์ภาพนิ่ง

ศิลปกรรม : สิริพันธุ์ สมหารพันธุ์ กาญจนา ประสมศรี

จัดพิมพ์ที่ : บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด

วันที่พิมพ์ : วันมาฆบูชา 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

